

وَنُمكنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

6 O ülkede onları hâkim kılalım, kudret ve itibar sahibi yapalım; Firavun'a, Hâmân'a ve kurmaylarına onların eliyle, çekinmekte oldukları şeyi gösterelim, istiyorduk.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتُ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

7 Biz Mûsâ'nın annesine:

”- Onu emzir. Kendisine zarar geleceğinden kaygılandığında, onu ırmağa, Nil'e bırak. Korkma, hüznlenme. Biz onu tekrar sana vereceğiz. Onu özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere peygamberlerden biri olarak görevlendireceğiz” diye ilham ettik.

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾

8 Nihayet, Firavun ailesi onu buluntu bir çocuk olarak aldı. Sonradan, Mûsâ, onlar için bir düşman, bir üzüntü konusu olacaktı. Belli ki Firavun, Hâmân ve kurmayları yanılıyorladı.

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

9 Firavun'un karısı, sandığın içinden bir erkek çocuk çıkınca, kocasına:

“- Benim de, senin de gözün aydın olsun. Mutluluk vesilesi geldi. Onu öldürmeyin. Belki bize faydası dokunur, ya da, onu kendimize oğul ediniriz” dedi. Halbuki onlar, Mûsâ'nın eliyle sonlarının getirileceğini düşünemiyorlar, sezemiyorlardı.

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

10 Mûsâ'nın annesinin kalbi, gönlü, zihni bomboş, sabahı sabah etti. Eğer biz, va'dimize inananlardan olması için onunla kalben râbîta kurmamış, iradesini güçlendirmemiş olsaydık, kesinlikle onu ele verecekti.

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

11 Annesi, Mûsâ'nın ablasına:

“- Onun peşini takip et” demişti. Ablası, onlar farkına varmadan, özlemini duyarak uzaktan kardeşini gözetliyordu.

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾

12 Biz Mûsâ'ya, annesinden önce, süt annelerin sütünü emmeyi yasakladık. Ablası:

“- Onun bakımını, sizin adınıza üstlenecek, hem de ona can ü yürekten bakacak bir aileyi size göstereyim mi?” dedi.

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

13 Böylelikle biz onu, gözü aydın olsun, mutlu olsun, hüznlenmesin, Allah'ın va'dinin doğru, gerçek olduğunu bilsin diye annesine geri verdik.

Fakat yine de onların pek çoğu
bunu bilmezler.